
Xarxa Informacions

BUTLLETÍ DE LA XARXA DE VIGILÀNCIA DELS ALGUERS

Setembre 1999 - nº: 15

DOS MÓNS

Atmosfera i hidrosfera. Cobertes fluides que acullen i sostenen un mantell de vida estès contínuament arreu del planeta amb diversitat i densitat desiguals.

Nedar, navegar, recórrer la frontera entre ambdós medis, transitar per la zona de contacte entre ambdós móns, desplaçar-se per la interfície entre ambdós volums.

Cabussar-se, travessar aquest límit, endinsar-se, potser somerament, vers allò estrany, abandonar la seguretat de l'entorn propi, de l'ambient natal, descobrir, experimentar, percebre...

Fet i fet, el submarinisme, mercès dels avenços de la tècnica, és una incursió en la hidrosfera, vedada fins fa ben poc al nostre accés per limitacions biològiques. Duent a l'esquena una minúscula porció de l'atmosfera vital, s'aconsegueix, temporalment emular una grotesca parentela amb alguns mamífers marins (manatís i dudongs possiblement els que més). Ingravidesa, quietud, penombra, pressió, silenci, monocromatisme..., són característiques sempre sentides. Només la remor de la pròpia respiració, l'ascensió de les

bombolles expel·lides, o la llum d'alguna lot, alteren artificialment l'harmonia subaquàtica. La pluja, el vent, l'onatge, el fred o el calor, són contemplades des d'allà sota estant, externament, separadament, quasi virtualment. Els paisatges són alhora nous i familiars. Fons de sorra que recorden els deserts o les platges, parets amb coral·ligen que s'assemblen a alguns penya-segats recoberts per arbres nans, pecis que podrien passar per les runes d'un poble abandonat, herbassars que presenten l'aspecte d'un prat de dall o d'un jardí sense segar i entre aigües, una versió menys adrenalínica de la caiguda lliure, el parapent o l'ala delta. Tot plegat esquitxat amb moles d'encuriosits peixos que visiten els intrusos estafolers i sorollosos.

La cara: el canviable i imprevisible medi aeri. La creu: l'impertorbable i eternament estable medi marí; conjuntament formen part d'una sola moneda: el món.

Pere Renom
Departament d'Ecologia

Generalitat de Catalunya
Departament d'Agricultura,
Ramaderia i Pesca
**Direcció General de
Pesca Marítima**

UNIVERSITAT DE BARCELONA

Departament d'Ecologia

Rambla, 37 - 08911 Badalona - Telèfon 384 36 74

✓ UNA “RENTRÉE” AMB BONA ALETA

Tot sembla indicar, que les vacances estivals han estat profitoses i han servit positivament a la seva comesa. Recés, descans i restitució per emprendre l'ocupació ordinària amb energia i entusiasme renovats. I de retruc, també el lleure es beneficia de l'empenta de la reincorporació. La Xarxa ha recuperat l'activitat normal, a l'inici de la que acostuma a ser la millor època per a practicar el cabussament. Esperem que no sigui només foc d'encenalls.

✓ LA PICA DE FLANDES

L'acte simbòlic de clavar un estendard indicatiu de propietat en les terres conquerides es remunta a temps immemorials. Tal vegada la transcendència històrica d'algunes d'aquestes gestes els ha valgut un reconeixement (en alguns casos, no necessàriament merescut) que ha arribat fins als nostres dies. Clavar una bandera a les caribenyes platges de la Hispaniola per Colom, una pica a Flandes per l'exèrcit de Felip V o un “collage” de banderins (incloent patrocinadors) als cims més alts del planeta o àdhuc a la superfície de la Lluna, en són bons exemples. Marcar no solament connota possessió sinó també presència. Fitar senyala fronteres polítiques, senders tradicionals o vèrtex geodèsics. Nosaltres també clavem, marquem, fitem els límits de les praderies de *Posidonia* abans d'estudiar-les, d'establir-hi estacions de seguiment. Durant aquest mes de setembre hi ha hagut una especial dedicació a aquesta activitat. El dia 3 vàrem anar a l'Ametlla de Mar per, amb l'ajut dels amics del club d'immersió SAS Azimut, fitar una praderia que, curiosament creix sobre un fons rocós a uns 4 metres de fondària; es va enllestir la feina a correuita davant l'arribada d'una de les tempestes que ens han assolat darrerament; afortunadament vàrem arribar a port sans i estalvis. El dia 7 s'amplià a vint el nombre de barres a l'estació de Mataró-2, al límit profund, amb la participació de la SPAS i de l'Escola del Mar de Badalona; també finalitzà la jornada amb un xàfec típic de l'època. La diada de l'onze de setembre s'aprofità igualment per fitar herbeis, en aquest cas el límit profund de la Cala Montgó, al terme de Torroella de Montgrí, amb la col·laboració del Club Nàutic L'Estartit. Durant el trajecte d'aproximació poguérem gaudir de la insòlita observació d'una àliga pescadora probablement en migració. El dia 26 es va fitar l'estació d'Arenys-2, amb un límit situat a uns 20 metres de fondària; les condicions meteorològiques foren immillorables: mar plana,

cel blau i aigües molt transparents. Vàrem acabar les mesures pendents en una barra de l'estació d'Arenys-1. Finalment el passat dia 28, van ésser situats uns quants morts, especialment dissenyats, al costat de les barres de l'estació de Mataró-2, per a assegurar el fondeig de les embarcacions del seguiment tot evitant possibles danys de les àncores a la praderia. Un cop més la SPAS i l'Escola del Mar de Badalona s'encarregaren de dur-ho a terme, enllestint la feina quasi de nit.

✓ LA XARXA A LA RÀDIO

Un mitjà de comunicació del que fins al moment encara no ens havíem valgut per divulgar el nostre projecte és la ràdio. El 29 de setembre es va emetre a Ràdio Salut (89.1FM) un programa en directe dedicat a la Xarxa. Hi intervingueren entre d'altres Javier Romero del Departament d'Ecologia i Salvador Punsola, president de la SPAS de Mataró. Potser és d'interès saber que aquesta participació es va fer en el marc d'un programa setmanal íntegrament dedicat al submarinisme, d'una hora de durada i que aviat passarà a emetre's els dissabtes.

SENSORS DE LLUM

Un dels factors essencials que condiciona la distribució dels herbeis, especialment dels seus límits profunds, és la llum. Per a poder conèixer les variacions locals tant de radiació solar com de transparència de l'aigua, hem emplaçat una sèrie de sensors que enregistren la llum incident cada 10 minuts, emmagatzemant les dades. El dia 7 de setembre, va col·locar-se'n un a l'estació de Mataró-2 amb la participació de la SPAS i de l'Escola del Mar de Badalona. Ben aviat tindrem informació molt valuosa de les condicions lumíniques d'aquell límit de praderia. Disposem de més sensors, per tant, si esteu animats proposeu la vostra estació, només cal una immersió al mes per al seu manteniment.

✓ EL SEGUIMENT A PORT LLIGAT-2

El passat 18 de setembre tornàrem per segon cop enguany a la Badia de Port Lligat amb el CIB, per tal d'acabar una barra pendent de l'estació 1 i fer el seguiment complet de l'estació 2. Tot plegat fou una feina rodona. Potser la única nota fosca de la jornada se l'endugué l'excessiva terbolesa de l'aigua deguda a la resuspensió del sediment llimós que recobreix el fons. Cal dir que tothom va trobar la barra que se li havia assignat, encara que en algunes barres hi faltessin brides.

Ep! Poseu un sensor de llum a la vostra estació !!!

Elaboració: Pere Renom i Javier Romero. Departament d'Ecologia, Universitat de Barcelona.